

Globetrotter stuurt **biotechlobbygroep**

Nathalie Moll (36)

Wordt: secretaris-generaal EuropaBio

Vrije tijd: paardrijden, kinderen, reizen met de trein

"Biotechnologie wordt nog altijd weinig begrepen en heeft zoveel potentieel dat EuropaBio nog een lange weg af te leggen heeft. Ik zal er zijn zolang ze me nodig hebben." Dat zegt de Brits-Italiaanse Nathalie Moll over de in Brussel gevestigde lobbygroep voor de biotechindustrie in Europa. Volgende maand wordt zij er secretaris-generaal.

Moll werd geboren in het Italiaanse Genua, groeide deels op in Londen, ging naar school in Marokko en naar de universiteit in Schotland, maar heeft vooral in Brussel gewerkt. "Ik blijf nooit heel lang op een plaats", zegt Moll. "Ik hou ervan geen echte roots te hebben."

Moll studeerde biochemie en biotechnologie. "Ik droomde er als tiener van om gewassen te ontdekken waardoor ontwikkelingslanden niet meer afhankelijk moeten zijn van voedselhulp." Na een stage bij de Europese Commissie werkte ze ruim drie jaar voor de Europese gewasbeschermingsorganisatie ECPA. In 1999 werd Moll aangeworven door EuropaBio als

hoofd externe relaties en overheidszaken. Na twee jaar vertrok ze naar Rome om er te trouwen. Ze kon in Italië aan de slag voor het farmabedrijf Dompé en voor de Italiaanse biotechfederatie. In 2005 kwam ze terug bij EuropaBio als directeur gezondheidszorg en later als directeur landbouwbiotech. Nu woont ze met haar gezin in Rome. "Mijn man moest er zijn voor zijn werk, dus nam ik een jaar vrij." Eind deze zomer keert het gezin, met kinderen van zeven en vijf, terug naar Brussel. "Rome is een mooie stad, maar niet om te werken." *(lacht)*

EuropaBio omvat zo'n 70 bedrijven en 26 nationale biotechfederaties. Moll ziet vooral nood aan lobbywerk voor biotech in landbouw en is dan ook opgezet met de goedkeuring van de teelt van de genetisch gewijzigde aardappel 'amflora'. "Ik verahul niet dat we vijf slechte jaren met de Commissie hadden, waarbij wetgeving niet werd toegepast en tijdschema's niet werden gerespecteerd."

Be.L.

Lef in **octrooien**

Axel Plas (38)

Is: gedelegeerd bestuurder IP Hills

Vrije tijd: zaalvoetbal, joggen, snowboarden

Axel Plas is in Gent gestart met een 'creatieve' octrooi- en merkenbeschermingspraktijk. Met voorlopig twee medewerkers neemt hij het op tegen bekende bureaus als Gevers, Bockstaal of Bird Goën. "IP Hills denkt met de klant mee", belooft hij, onder meer verwijzend naar domeinnamen, die nieuwe extensie van merken. Als klein bureau, met een kapitaal van 100.000 euro, beperkt IP Hills zich tot zes sectoren die zich inspireren op Vlaanderen in Actie: slimme energie, medische elektronica, telecom, media, interieur en sport. Eind dit jaar rekent Plas te kunnen werken met zes à tien medewerkers.

Axel Plas is een burgerlijk ingenieur elektronica en master in de informatietechnologie. Hij werkte twaalf jaar bij Alcatel. "Met Martin De Prycker heb ik nog weekends doorgewerkt om de patentaanvragen op ADSL rond te krijgen — en daarna om de technologie in licentie te geven en de markt open te breken", schetst hij. Alcatel stuurde hem ook twee jaar naar Canada om de intellectuele eigendom (IP) van het overgenomen Newbridge te gaan beschermen.

Plas belooft creativiteit met softwarepatenten. "De helft van de patenten die we vandaag aanvragen, is voor innovatie in software", zegt hij. Daarmee gaat hij in tegen de opvatting dat octrooien voor software niet mogelijk zijn.

Plas is afkomstig uit Asse. Zijn vader is directeur van een hogeschool, zijn moeder is bankbediende. "De microbe van de zelfstandigheid heb ik niet van huis uit", monkelt hij. Vier jaar geleden stapte hij als minderheidsaandeelhouder in zijn eerste IP-partnership, Business-Integrated Intellectual Property. Daar trok hij weg om met Thomas Coppens, de secretaris-generaal van Niko Group, een eigen praktijk op te zetten. Coppens is nu stille vennoot in IP Hills.

Klein zijn is geen nadeel in deze branche, vindt hij. "De wetgeving is lokaal, in het buitenland werk je met agenten." En België heeft nog potentieel. "Er is veel innovatie, maar geen traditie om die te registreren. Nederlanders en Duitsers doen dat wel."

B.L.